

Miljøministerens svar på spørgsmål nr. 357 (alm. del) stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmål 357

Ministeren bedes kommentere artiklen "Virksomheder råber på hjælp - egenkontrol mangler styring " i Notat april 2009, side 10-11.

Svar: I artiklen i Notat beskriver sekretariatschefen for kemikaliebranchen Mette Herget, hvordan flere virksomheder oplever vanskeligheder i de nystannede SIEF (Substance Information Exchange Fora). SIEF er fora, hvor potentielle registranter deler data om miljø- og sundhedsskadelige egenskaber ved de stoffer, som de producerer eller importerer. Herudover fremhæver Mette Herget, at der findes en række grænsetilfælde, hvor det kan være vanskeligt for virksomhederne at afgøre, om der er registreringspligt for stofferne i et konkret produkt. Endelig nævnes det, at det kan tage tid at få svar fra Miljøstyrelsen på konkrete spørgsmål vedrørende REACH.

Jeg er bevidst om, at REACH er en kæmpe udfordring for både virksomheder og myndigheder. REACH pålægger virksomhederne i EU nye og omfattende pligter, som på sigt vil sikre en bedre viden om og kontrol med brugen af kemikalierne.

En del af virksomhedernes forpligtelser under REACH ligger i at virksomheder, der skal registrere det samme stof, skal indgå i et samarbejde i det såkaldte SIEF. Målet er bl.a. at virksomhederne skal koordinere indsamling af viden om kemikalierne og dermed undgå gentagelse af dyreforsøg. Jeg er bekendt med, at mange virksomheder føler sig usikre på hvilke rettigheder og pligter de har i forhold til arbejdet i SIEF, og jeg har forstået, at det især gælder i forhold til fordelingen af de økonomiske omkostninger, der kan være forbundet med at fremskaffe data om kemiske stoffer. Jeg tror, at der i høj grad er tale om indkøringsvanskeligheder, og at det generelt vil lykkes virksomhederne at få samarbejdet til at lykkes. Jeg ved at bracheorganisationerne i samarbejde med myndighederne gør et stort arbejde med at rådgive virksomhederne om processen.

Jeg har forelagt spørgsmålet vedrørende afgrænsninger og svartider for Miljøstyrelsen, som har svaret følgende, hvilket jeg kan henholde mig til.

”Artiklen nævner, at der er grænsetilfælde, hvor det kan være vanskeligt at afgøre, om en specifik råvare skal defineres som en artikel eller et kemisk produkt samt at det i nogle tilfælde kan være vanskeligt at definere, hvem der i lovens forstand er ansvarlig for registrering som importør. Det er grundlæggende virksomhedernes opgave, at foretage disse vurderinger. Det skal de gøre på baggrund af deres særlige viden om deres produkter og arbejdsgange sammenholdt med det omfattende vejledningsmateriale, der er blevet udarbejdet som led i hele REACH implementeringsprocessen, samt på baggrund af de fortolkninger både Kommissionen og Kemikalie-agenturet ECHA melder ud. Når der er tale om grænsetilfælde vil virksomhederne dog ofte ønske myndighedernes hjælp. Miljøstyrelsens Help Desk svarer løbende på spørgsmål vedrørende fortolkning af REACH. Der kan være en relativ lang svartid på spørgsmål, hvor der ikke tidligere er foretaget en principiel fortolkning. Det skyldes, at Miljøstyrelsen som hovedregel søger at sikre sig, at der enighed mellem EU’ s medlemslande og med Kommissionen om en konkret fortolkning, før den meldes endeligt ud. Miljøstyrelsen er løbende i dialog med Dansk Erhverv, DI og andre interesseorganisationer, herunder om de emner, som er nævnt i artiklen. Dansk Erhverv har over for Miljøstyrelsen i øvrigt tilkendegivet, at de foretrækker, at Miljøstyrelsen koordinerer sine svar med de øvrige lande, selvom dette kan føre til længere svartid.

Det skal til slut bemærkes, at man i EU landenes Help Desk-samarbejde netop har sat en proces i gang, der gerne skal føre til en kortere svartid på fortolkningsspørgsmål, hvor der er behov for enighed mellem landene”.